

UNHCR

Magazine

1e EDITIE

Winter in aantocht

Vorbereidingen
van start

Mentale zorg
voor vluchtelingen:

**'Psychosociale
ondersteuning
is geen luxe'**

Rapport

Desperate Journeys:

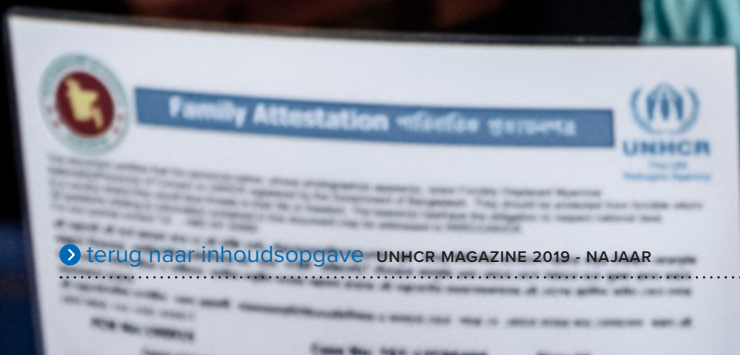
**'BESCHERM
ALLEENREIZENDE
KINDEREN'**

EINDELIJK EEN OFFICIEEL BESTAAN

Een familie uit Myanmar laat trots haar nieuwe identiteitspapieren zien. Het gezin behoort tot de Rohingya, een etnische groep die in Myanmar als ongewenste vreemdelingen wordt gezien. Al decennia wordt de groep gediscrimineerd en vervolgd. Twee jaar geleden escaleerde de situatie en vluchtten in korte tijd 740.000 mensen de grens over naar Bangladesh.

UNHCR heeft deze mensen opgevangen en levensreddende hulp geboden. Maar ook ervoor gezorgd dat meer dan 200.000 van hen voor het eerst in hun leven identiteitspapieren kregen. Voor het eerst "bestaan" ze officieel voor de wet!

Foto: © UNHCR/Will Swanson

INHOUDSOPGAVE

- 4 NIEUWS & TIPS
- 11 VERGETEN CRISIS: JEMEN
- 17 GASTCOLUMN:
ASTRID VAN GENDEREN STORT
- 18 PORTRET: HANAA (27) UIT SYRIË

ZEMAR IS 15 JAAR EN ALLEEN OP LESBOS

MENTALE GEZONDHEIDSZORG AAN VLUCHTELINGEN

BEELDREPORTAGE WINTER IN AANTOCHT

VOORWOORD

Pasgeborene

Terwijl ik dit schrijf, begeef ik me in de laatste weken voor mijn zwangerschapsverlof. Het is vreemd om te realiseren dat wanneer de eerste editie van ons magazine bij u op de mat valt, ik ben bevallen van mijn eerste kind.

De ontwikkeling van een pasgeborene heeft me altijd al gefascineerd en er zijn wat raakvlakken met de ontwikkeling van ons kantoor in Nederland. Ruim drie jaar geleden startte ik bij UNHCR. Vanuit Den Haag ben ik met een handvol collega's begonnen aan deze uitdaging. En nu, drie jaar later, kunnen we rekenen op steun van meer dan 20.000 particulieren in Nederland. Mensen zoals u.

Het zal u niet verrassen dat ik me de afgelopen tijd meer probeer te verplaatsen in een zwangere vrouw, die gedwongen wordt om te vluchten. Terwijl ik nadenk over mijn bevalling, realiseer ik me dat er vrouwen zijn die geen andere keuze hebben dan te bevallen in een vluchtelingen-kamp. Door mijn werk heb ik moeders en kinderen ontmoet die dit lot hebben moeten ondergaan. De veerkracht en de wil om door te gaan, blijven me keer op keer verbazen. Deze kracht en hoop in mensen motiveren me enorm in mijn werk. En het geeft me veel voldoening om te zien dat onze collectieve inspanning een groot verschil maakt in de levens van vele families in nood. Ik hoop dat u, mede middels dit magazine, ook een inkijk krijgt in hoe uw steun bijdraagt aan hen die onze hulp zo hard nodig hebben.

Ik wil u hartelijk danken voor uw betrokkenheid en ondersteuning. We kijken er zeer naar uit om samen met u het werk voort te zetten in het nieuwe jaar.

Saskia Baar
Hoofd Marketing en
Private Partnerships

NIEUWS & TIPS

DONATIE BEDRIJVEN

VASTGOED-REGATTA

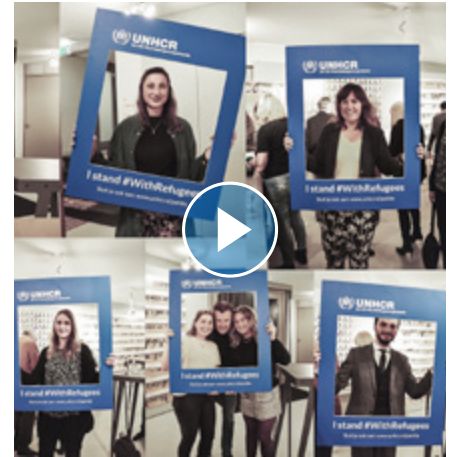
UNHCR stond in de nazomer met een Refugee Housing Unit (RHU) op de Vastgoedregatta, een jaarlijks zeilevenement voor vastgoedbedrijven. Met deze prefab woning voor vluchtelingen vroegen we aandacht voor het tekort aan goed onderdak voor mensen op de vlucht. Traditioneel deelde de organisatie van het evenement deze dag de opbrengst met goede doelen. UNHCR was een van de twee geselecteerden dit jaar en ontving maar liefst €15.000,-. Wij danken alle deelnemers en organisatoren voor hun gulle bijdrage. We konden daardoor 12 RHU's aanschaffen voor 60 vluchtelingen.

EVENEMENT

Donateursavond

Voor de tweede keer hebben we een donateursavond georganiseerd. Afgelopen najaar nodigden we donateurs uit in het *Humanity House* in Den Haag. Het centrale thema die avond was mentale gezondheidszorg en psychologische ondersteuning voor mensen op de vlucht.

➤ unhcr.nl/donateursavond

PETITIE

Je leeft, maar je kunt niet bewijzen dat je bestaat

Ieder mens heeft recht op een nationaliteit. Dat is wereldwijd door alle staten erkend. Toch zijn er in Nederland heel veel mensen staatloos. UNHCR, ASKV Steunpunt Vluchtelingen en het *Institute on Statelessness and Inclusion (ISI)* willen dat er een einde komt aan staatloosheid in Nederland en dat ieder mens een nationaliteit krijgt. Om dat voor elkaar te krijgen, is een politieke oplossing nodig. Daarom zijn wij een petitie gestart. Help mee om een einde te maken aan staatloosheid in Nederland.

Teken de petitie.

➤ unhcr.nl/staatloosheid

bedankt!

ACTIE

Statiegeld

Reza en Rosalie uit Rotterdam zijn samen in actie gekomen om Syrische vluchtelingen te helpen. In hun buurt hebben ze lege flessen ingezameld. Het statiegeld dat zij voor de geretourneerde flessen hebben ontvangen, doneerden zij aan UNHCR. Wij zijn Reza en Rosalie erg dankbaar voor deze mooie actie!

➤ unhcr.nl/inactie

BOEKENTIPS

BEDE AAN DE ZEE

Khaled Hosseini

'Bede aan de zee' van bestsellerauteur Khaled Hosseini (o.a. 'De vliegeraar', 'Duizend schitterende zonnen', 'En uit de bergen kwam de echo') is geïnspireerd op het verhaal van Alan Kurdi, de 3-jarige peuter die in 2015 aanspoelde op een strand in Turkije. Khaled Hosseini, ooit zelf een jonge vluchteling uit Afghanistan, heeft het boek opgedragen aan de duizenden vluchtelingen die hun leven hebben gelaten op zee. De opbrengst van 'Bede aan de zee' gaat naar UNHCR.

VLINDERSLAG

Yusra Mardini

Vlinderslag vertelt het ongelooflijke verhaal van schrijver en ambassadeur van UNHCR Yusra Mardini. Samen met haar zus ontvluchtte Yusra de oorlog in Syrië. Het noodlot sloeg toe toen de motor van hun bootje het begaf. Drie uur lang zwommen ze naast de boot en redden zo het leven van 20 mensen. Yusra traint nu 15 keer per week als zwemster en is de jongste ambassadeur van UNHCR ooit.

Tips?

Heeft u leuke tips? Wilt u reageren op de inhoud van het magazine? Of ziet u graag uw actie hier terug? Stuur dan een e-mail naar donateursnl@unhcr.org.

NALATEN

UNHCR in uw testament

Heeft u er wel eens aan gedacht om iets bijzonders na te laten als u er niet meer bent? Door UNHCR in uw testament op te nemen, kunt u mensen op de vlucht veilig onderdak en bescherming bieden. U laat voor vluchtelingen wereldwijd de hoop en kans op een betere toekomst na.

Wilt u weten wat uw nalatenschap voor mensen op de vlucht kan betekenen? We staan u graag te woord. Neemt u voor een vrijblijvend gesprek contact op met Karien Jeekel-van Acker via **06 5790 6054** of per e-mail via jeekel@unhcr.org.

STEEDS MEER KINDEREN ZONDER OUDERS
NAAR GRIEKSE EILANDEN

ZEMAR IS 15 JAAR EN ALLEEN OP LESBOS

Steeds meer alleenstaande kinderen komen zonder ouders aan in Griekenland. Eén van hen is de 15-jarige Zemar*. Nadat zijn broer is vermoord, slaat hij met zijn ouders op de vlucht. Onderweg raakt hij zijn ouders kwijt en nu is hij alleen op Lesbos, waar de opvangfaciliteiten niet zijn ingericht op kinderen zoals hij.

**Naam is gewijzigd wegens veiligheidsredenen.*

Zemar uit Afghanistan is pas 15 als hij aankomt in opvangcentrum Moria op het Griekse eiland Lesbos. Hij vluchtte uit Afghanistan nadat de Taliban zijn oudere broer hadden vermoord. In Turkije probeerde hij samen met zijn ouders naar Europa te reizen. Maar als de smokkelaars op een Turks strand in het holst van de nacht een groep van 50 mensen aan boord van een kleine rubberboot proberen te krijgen, raakt hij zijn ouders kwijt. Degenen die niet snel genoeg naar binnen kunnen klimmen, blijven achter.

Zemar heeft na alle gebeurtenissen rust nodig. Hij zoekt een plek in het overvolle opvangcentrum Moria. Maar

Foto's: © UNHCR/Socrates Baltagiannis

◀ Asielzoekers tussen zelfgebouwde "huisjes" van stokken, karton, lakens en dekens op het Griekse eiland Kos.

◀ Een jongen met nat haar probeert in een opvangcentrum voor vluchtelingen en migranten op het Griekse eiland Kos verkoeling te zoeken tijdens de hete zomer.

◀ Drie jonge mannen in gesprek in het overvolle opvangcentrum Moria op het Griekse eiland Lesbos.

Rapport Desperate Journeys

Om in veiligheid te komen kiezen mensen op de vlucht - vaak uit wanhoop - gevaarlijke routes. Eén, soms twee keer per jaar geeft UNHCR het rapport *Desperate Journeys* uit over deze routes, over recente ontwikkelingen en aanbevelingen. ➔ unhcr.nl/desperatejourneys

tijdens de eerste nacht wordt zijn tas gestolen. Hij voelt zich nog eenzamer. Een paar nachten later vallen drie mannen hem aan. Hij weet te ontsnappen en een politiepatrouille bij de hoofdingang van Moria te bereiken. Hij brengt die nacht op de stoep door. Omdat er geen tolk beschikbaar is, is hij niet in staat om de officieren uit te leggen wat er is gebeurd. "Ze namen alles mee," zegt hij. "Ik had niemand om mee te praten."

Containers

De omstandigheden in het bekendste opvangcentrum in Griekenland zijn grimmig geworden. Terwijl de officiële capaciteit voor het centrum 3.000 is, herbergt het nu (op het moment van schrijven, red.) 12.800 asielzoekers. Mensen slapen in containers en tenten in een aangrenzende olijfgaard.

In het overbevolkte Moria verblijven ook bijna 1.000 kinderen, met name tieners, die daar zonder hun ouders of

familieleden zijn. De helft van hen is ondergebracht in vier beschermde delen, maar de rest slaapt in een tachtig magazijn, ook wel een Rubb Hall genoemd, waar ook volwassenen verblijven.

Ook op de andere Egeïsche eilanden van Griekenland verblijven meer dan 1.600 alleenstaande minderjarigen in opvangfaciliteiten zoals die in Moria. Deze faciliteiten worden door de overheid gerund. In opvangcentrum Vathy op het eiland Samos slapen bijvoorbeeld meer dan een dozijn alleenstaande meisjes om de beurt in een kleine container, terwijl andere kinderen op containerdaken slapen. Alleenstaande kinderen moeten soms wel maanden in onveilige omstandigheden leven voordat ze in aanmerking komen voor fatsoenlijk onderdak. Dat raakt hen zowel fysiek als mentaal. Zemar kan daarover meepraten: "We voelen ons allemaal nutteloos... ik heb zoveel stress. Ik kan steeds minder

dingen onthouden en nadenken. Elke keer als ik slaap, heb ik nachtmerries. Ik wil mijn familie weer zien."

Beveiligde gedeelten

Autoriteiten hebben met hulp van UNHCR-partner METAdrasi voor Zemar voorlopig een plek gevonden in één van de beveiligde gedeelten voor alleenstaande minderjarigen. In zijn sectie verblijven 150 jongens uit Afghanistan en Syrië. "Het is hier veiliger, maar de jongens zijn vaak boos," zegt Zemar. "Soms vechten ze. Als ze me zien, vallen ze me lastig. Laatst is er een jongen neergestoken."

Ondanks zijn problemen zegt Zemar dat hij geluk heeft in één van de relatief goed beschermde delen van het opvangcentrum te verblijven, in plaats van op straat. Hij hoopt binnenkort weer contact te kunnen maken met zijn ouders. "Europese landen hebben superkrachten. Ze zouden iets aan Moria moeten doen." ◀

MENTALE GEZONDHEIDSZORG AAN VLUCHTELINGEN

.....

DE PIJN DIE JE NIET KUNT AANRAKEN IS HET MOEILIJKST TE GENEZEN

UNHCR besteedt steeds meer aandacht aan mentale zorg en steun aan vluchtelingen. Het gaat daarbij niet alleen om traumaverwerking. Als je mensen weer in hun kracht zet, kunnen ze gemakkelijker op eigen benen staan en zijn ze minder (lang) afhankelijk van hulpverlening.

Het is 2015. Karim Albrem zit met zijn moeder en broertje aan tafel in zijn woonplaats Aleppo, Syrië. Hij hoort een zachte fluittoon in korte tijd aanzwellen. Er klinkt een harde knal. Voordat Karim beseft wat er is gebeurd, hoort hij zijn moeder gillen en ziet hij bloed uit het hoofd van zijn broertje gutsen.

Hij ziet dodelijke slachtoffers op straat, ledematen van mensen die nauwelijks meer herkenbaar zijn en de lichamen van zijn burens tussen het puin.

Het gaat niet

Karim probeert door te gaan met zijn leven, net als de rest van zijn familie. Hij studeert economie aan de universiteit van Aleppo en Engels zodat hij later mensen in conflictgebieden kan helpen. Maar het gaat niet. Het lukt hem nauwelijks meer te slapen.

Nachtmerries en extreme spierspanning in zijn lichaam houden hem wakker. Karim raakt steeds vermoeider en gespannen. Dokters kunnen hem niet verder helpen. Dan besluit zijn vader dat het zo niet langer gaat. Met wat geld zet hij Karim op de bus naar Libanon. Van daaruit reist hij door naar Turkije.

Doodsangsten

“Ik kon samen met twee kinderen een plekje op een boot krijgen naar Europa. Ik zag geen andere uitweg, en stapte met hen op de boot,” vertelt Karim. Hij staat doodsangsten uit en komt uiteindelijk veilig aan in Europa.

“In Duitsland bleef het slecht gaan. Ik bleef me onveilig voelen en heel gespannen. Mensen zeiden tegen me: ‘Je bent hier echt veilig. Er kan je hier niets gebeuren. Probeer te ontspannen’. Maar het lukte niet.”

Alles wordt anders als hij vanuit het asielzoekerscentrum een opleiding mag doen tot psychosociaal dienstverlener. Tijdens de opleiding komt hij erachter dat zijn nare ervaringen de oorzaak zijn van de spierspanning in zijn lichaam. “Met oefeningen leerde ik mij te ontspannen. Ook heb ik geleerd dat je je niet hoeft te schamen voor wat je hebt meegemaakt. Dat er meer mensen zijn die met hetzelfde worstelen. En dat het juist heel fijn is om daar met iemand over te kunnen praten. Zeker met mensen die dezelfde taal spreken en weten waar je het over hebt.” Karim heeft zijn ervaringen een plek kunnen geven. Het is niet weg, en je ziet aan zijn gezicht dat hij het nog steeds moeilijk vindt om erover te vertellen. “Ik weet er nu mee om te gaan.”

Niet zichtbaar

Karim wil dat er meer aandacht komt voor dit onderwerp. In oktober

Foto: © UNHCR/Moses Odide Latigo

^ Twee jonge vrouwen in gesprek in vluchtelingenkamp Imvepi in Arua, Noord-Oeganda.

^ Karim (midden-voor) als hij net via de Middellandse Zee is aangekomen in Europa. "Ik zag geen andere uitweg."

Karim heeft zijn ervaringen een plek kunnen geven. Het is niet weg, en je ziet aan zijn gezicht dat hij het nog steeds moeilijk vindt om erover te vertellen.

organiseerde Sigrid Kaag, minister voor Buitenlandse Handel en Ontwikkelings-samenwerking, een tweedaagse conferentie over mentale gezondheidszorg in crisissituaties. Karim mocht daar ook zijn verhaal vertellen. "Het is pijn die niet zichtbaar is, die je niet kunt aanraken en het moeilijkste is om te genezen. Maar om weer verder te kunnen met je leven, is hulp hierin echt nodig," pleit Karim. Peter Ventevogel, Senior Mental Health Officer van UNHCR, is het hier helemaal mee eens. "Er wordt nog te vaak gedacht dat mentale hulp alleen nodig is bij zware trauma's. Maar psychosociale hulp kan er voor zorgen dat mensen bijvoorbeeld veel sneller weer zelfredzaam worden en minder lang afhankelijk zijn van hulpverlening."

Daarom is UNHCR deze vorm van steun steeds verder aan het uitrollen. Dit kan op meerdere manieren. "We betrekken

bijvoorbeeld vluchtelingen het liefst vanaf het begin bij hun opvang. Ze denken met ons mee over hoe en waar we tenten of andere vormen van onderdak plaatsen, wat goede plekken zijn voor voorzieningen en hoe deze te beheren," vertelt Ventevogel. "We zijn nu ook bezig met het opleiden van vluchtelingen tot ervaringsdeskundigen. Als zij een korte training krijgen, kunnen zij andere vluchtelingen steun bieden als ze het moeilijk hebben. Het is gek dat er niet eerder meer aandacht is geweest voor deze vorm van hulpverlening. Mentale gezondheidszorg en psychosociale ondersteuning is geen luxe. Je kunt pas een stabiele gemeenschap bouwen als dit bij mensen ook op orde is." <

Meer lezen over mentale gezondheidszorg en psychosociale ondersteuning aan vluchtelingen?

➔ unhcr.nl/mentalezorg

Foto: UNHCR / Xavier Bourgois

We komen ook op plekken zonder postcode.

Vluchtelingen hebben steun nodig. Ook in het noorden van Kameroen, waar de VN-vluchtelingenorganisatie UNHCR hulp biedt bij extreme droogte. De grote stroom vluchtelingen zorgt voor uitputting van de grond en de toch al schaarse bomen worden gekapt. Met hulp van UNHCR worden nieuwe bomen geplant, die zorgen voor vruchtbare aarde zodat mensen weer zelf hun eten kunnen verbouwen. Zowel vluchtelingen als de lokale bevolking profiteren van deze duurzame vergroening.

UNHCR, de VN-vluchtelingenorganisatie, ontving sinds 2002 een bijdrage van € 37,3 miljoen. Deelnemers van de Postcode Loterij: bedankt! Dankzij u kunnen wij UNHCR en meer dan 100 andere organisaties financieel ondersteunen. En dankzij u heeft de Postcode Loterij sinds 1989 al ruim € 5,8 miljard aan goede doelen geschonken.

Samen voor een betere wereld: postcodeloterij.nl

Dankzij u.

Jemen

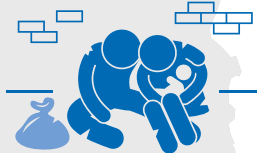
Miljoenen mensen afhankelijk van hulp, ruim 3 miljoen mensen binnen de landsgrenzen op de vlucht en het einde van de crisis is nog lang niet in zicht. In Jemen voltrekt zich één van de grootste humanitaire crises ter wereld. Deel 1 in de serie Vergeten crisis.

unhcr.nl/jemen

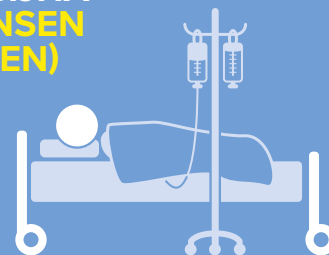

Dit jaar zijn **334.200 mensen** op de vlucht geslagen

Het aantal mensen in acute nood is dit jaar met **27% gestegen** ten opzichte van vorig jaar

AANTAL MENSEN MET CHOLERA STIJGT NAAR BIJNA 1 MILJOEN MENSEN (991.700 MENSEN)

360.000 kinderen zijn ernstig ondervoed

ELKE TIEN MINUTEN STERFT ER IN JEMEN EEN KIND ONDER DE VIJF JAAR DOOR ZIEKTEN DIE TE VOORKOMEN ZIJN

← **30,5 MILJOEN INWONERS** →

Daarvan hebben **24,1 miljoen mensen** dringend hulp nodig

en zijn **12,3 miljoen kinderen** in nood

80% Afhankelijk van hulp

60% Geen toegang tot schoon drinkwater

41% Ontvangt elke maand eten via World Food Programme (WFP)

20% Dringend onderdak nodig

WINTER IN AANTOCHT

Vluchtelingen hebben steeds vaker te maken met extreme weersomstandigheden. In deze beeldreportage uit Libanon geven we je een inkijkje in de levens van families op de vlucht tijdens de wintermaanden.

Bekaa Vallei

Door de aanhoudende conflicten in Syrië verblijven miljoenen mensen al jaren in officiële vluchtelingenkampen van UNHCR en op informele opvangplekken. De meerderheid van de mensen heeft een plek gevonden in een stad en huurt een kamer of appartement. Maar een derde van de Syrische vluchtelingen is aangewezen op de noodtenten van UNHCR of op zelfgebouwde onderkomens. Regen, ijzige wind en extreme sneeuwbuien zorgen in de Bekaa Vallei voor lastige omstandigheden voor families die zo moeten wonen. Ondanks dat proberen de Syrische vluchtelingen er het beste van te maken.

◀ Een Syrische vluchteling haalt met een emmer water uit de watertank in het vluchtelingenkamp in de Bekaa Vallei in Libanon. Het sneeuwt ondertussen hard.

Foto: © UNHCR/Haidar Darwish

▲ Een Syrische jongen draagt tassen met brood naar zijn huis in opvangkamp Fayda, in de Bekaa Vallei. De woningen zijn door de mensen zelf gebouwd van hout en plastic. In de winter is het er extreem koud.

Foto: © UNHCR/Andrew McConnell

BEELDREPORTAGE

› Kinderen steken hun hand uit de tent om een vlokje sneeuw te vangen. Ondanks de barre omstandigheden in de Bekaa Vallei proberen de mensen er wat van te maken.

Foto: © UNHCR/Haidar Darwish

✓ Een Syrische jongen loopt op zijn slippers in hevige sneeuwval door een opvangkamp in de Bekaa Vallei. Hij probeert zijn hoofd te beschermen met de capuchon van zijn jas.

Foto: © UNHCR/Haidar Darwish

◀ Ahdla, gevlucht uit Syrië, hangt de was op aan de waslijn in Doures waar zij en haar gezin verblijven. Het is haar zesde winter in Libanon.
Foto: © UNHCR/ Diego Ibarra Sánchez

◀ De jaren van vluchten tekenen het gezicht van deze oudere man. Alsook de ijzige kou tijdens de winter. Hij vluchtte uit Syrië en verblijft nu in Aرسال, Libanon. Om zijn conditie op peil te houden, loopt hij regelmatig een rondje door het opvangkamp.
Foto: © UNHCR/ Diego Ibarra Sánchez

WILT U MEER MENSEN OP DE VLUCHT HELPEN, ZONDER DAT HET U MEER KOST?

Bent u van plan om UNHCR voor langere tijd met hetzelfde periodieke bedrag te steunen? Dan zou u gezinnen op de vlucht enorm helpen. Maar wist u dat het voor u ook een voordeel op kan leveren? Als u ons vijf jaar lang een vast bedrag per maand schenkt, kunt u deze periodieke gift volledig aftrekken bij uw aangifte van inkomstenbelasting.

Wilt u meer weten?

Kijk dan snel op www.unhcr.nl/schenken

UNHCR
De VN-Vluchtelingenorganisatie

In deze gastcolumn vertellen Nederlandse medewerkers over hun ervaringen tijdens hun werk voor UNHCR. Deze keer:

Astrid van Genderen Stort

PERSONALIA

Naam

Astrid van Genderen Stort

Woonplaats

Genève

Functie

Chief of Section,
Emergencies & Marketing

Door deze ontmoetingen besefte ik weer dat mensen krachtiger en weerbaarder zijn dan ik ooit voor mogelijk had gehouden.

Sinds 1995 werk ik voor UNHCR en verleen ik hulp aan hen die dat het hardst nodig hebben. Ik maakte deel uit van crisisteamen en werkte in Kosovo, Noord- en West-Afrika, Irak, Atjeh, China en het Midden-Oosten. Sinds 2018 vervul ik vanuit ons hoofdkantoor in Genève de rol van 'Chief of Section, Emergencies & Marketing'.

Begin 2019 reisde ik naar de Bekaa Vallei in Libanon, waar het op dat moment ijskoud was. De storm Norma had de onderkomens van vele Syrische vluchtelingen verwoest - in Libanon zijn meer dan een miljoen Syrische vluchtelingen en families leefden daardoor onder erbarmelijke omstandigheden in laaggelegen gebieden die deels waren overstroomd.

Drie maanden later reisde ik samen met collega's naar Colombia, om ondersteuning te bieden aan vluchtende Venezolanen. Ondanks de gesloten grenzen probeerden velen van hen te vluchten naar Colombia, op zoek naar

hulp, veiligheid en voedsel. Mannen droegen ouderen, vrouwen droegen kinderen en probeerden zich een weg te banen door een snelstromende rivier. Voor velen van hen was dit de enige mogelijkheid om voedsel te vinden en maakten ze deze tocht meerdere malen per week.

Door deze ontmoetingen besefte ik weer dat mensen krachtiger en weerbaarder zijn dan ik ooit voor mogelijk had gehouden. Ondanks de grootste tegenslag en in de diepste ellende, blijft hoop bestaan, passen mensen zich aan en zetten door. Steeds maar weer.

Ondanks uitzichtloze situaties blijven mensen geloven dat het tij kan keren. En dat kan. De hulp die wij kunnen bieden draagt hieraan bij, hulp die we kunnen bieden dankzij u.

Dank u wel!!
Astrid

‘Nooit gedacht dat de oorlog ons leven zo op zijn kop zou zetten’

Achter ieder persoon of gezin op de vlucht schuilt een eigen verhaal. In ieder magazine delen we met u één van deze verhalen. Deze keer het verhaal van Hanaa (27) uit Syrië.

“Voor de oorlog was ons leven erg mooi,” vertelt Hanaa. “Met mijn man en dochters Joudy (12) en Lojain (10) woonden we in een mooi huis, omringd door onze familieleden. We hadden nooit gedacht dat schoonheid zo snel zou vervagen en dat de oorlog ons leven zo op zijn kop zou zetten.”

“In het begin wisten we niet wat oorlog was,” gaat Hanaa verder. “Een bakkerij bij ons huis werd gebombardeerd en

mijn man ging kijken. Hij werd toen zelf geraakt door granaatscherven en is daardoor omgekomen. Ik moest vertrekken en ben toen naar Jordanië gegaan.”

Tweekamerappartement

Gemakkelijk was dat niet. Hanaa lijdt aan hersenoedeem (een zwelling van de hersenen, red.), waardoor ze snel duizelig en moe wordt. Ze doet klusjes wanneer ze hiertoe in staat is, zoals op de peuter van de burens passen als zijn

moeder werkt. Voor de oorlog zorgde haar man voor het inkomen binnen hun gezin. Na zijn dood stond Hanaa er plotseling alleen voor. Na een zware tocht van drie maanden kwam ze terecht in Zarqa, een stad in het noorden van Jordanië. Ze woont daar inmiddels in een tweekamerappartement op de tweede verdieping van een klein gebouw.

Mede dankzij de steun van UNHCR en u als donateur of supporter, heeft

^ Hanaa (27) bereidt met een van haar dochters het avondeten in hun tweekamer-appartement in Jordanië. v

Wat is Cash Assistance?

Mensen op de vlucht worden gedwongen alles achter te laten, ook hun bron van inkomsten. Daarom heeft UNHCR een aantal jaar geleden het Cash Assistance-programma opgestart. De meest kwetsbare gezinnen worden geïdentificeerd door UNHCR. Zij ontvangen iedere maand een kleine financiële bijdrage, totdat ze weer volledig op eigen benen kunnen staan.

Door vluchtelingen geld te geven, kunnen zij zelf bepalen wat ze nodig hebben en steunen ze tegelijkertijd de lokale economie. Uit onderzoek blijkt dat geldverstrekking een positief effect heeft op het zelfbeeld van mensen. Ook zorgt het ervoor dat mensen worden gezien als onderdeel van de lokale gemeenschap.

➔ unhcr.nl/cashassistance

Hanaa haar leven weer kunnen oppakken. Door haar hersenaandoening was het lastig om voldoende geld te verdienen om de huur te kunnen betalen en haarzelf en haar dochters te voorzien in basisbehoeften. Ze doet klusjes wanneer ze hiertoe in staat is, zoals op de peuter van de burens passen als zijn moeder werkt.

Maandelijkse bijdrage

Via het Cash Assistance-programma van UNHCR ontvangt ze maandelijks

een financiële bijdrage. Met deze vorm van hulp kan Hanaa elke maand zelf bepalen wat zij en haar familie het hardst nodig hebben. Hanaa gebruikt het bedrag voor de huur van hun appartement. "Van deze maandelijkse bijdrage van ongeveer €160 kan ik mijn huur betalen. Het geeft me weer een menselijk gevoel, een gevoel van veiligheid en een gevoel dat er iemand aan mijn zijde staat. Ik voel me een stuk gelukkiger. Zonder deze steun zou ik heel veel problemen hebben gehad." <

COLOFON

Het UNHCR Magazine wordt uitgegeven door UNHCR Nederland en is er voor alle donateurs en supporters van de VN-Vluchtelingenorganisatie. Het magazine verschijnt twee keer per jaar.

Foto cover

© UNHCR/Haidar Darwish

Artdirection & Vormgeving

Massive Atrack, Roger Peters

Aan dit nummer werkten mee

Saskia Baar

Astrid van Genderen Stort

Daphne Groenendijk

Joyce van Klooster

Sasha Lukasik

Claire de Rooij

Linda van der Torre

Drukwerk

Mailtraffic

Verzending

Sandd

Reactieadres

Postbus 18815

2502 EV Den Haag

donateursnl@unhcr.org

Donateurslijn

070 250 18 15

Website

www.unhcr.nl

Social media

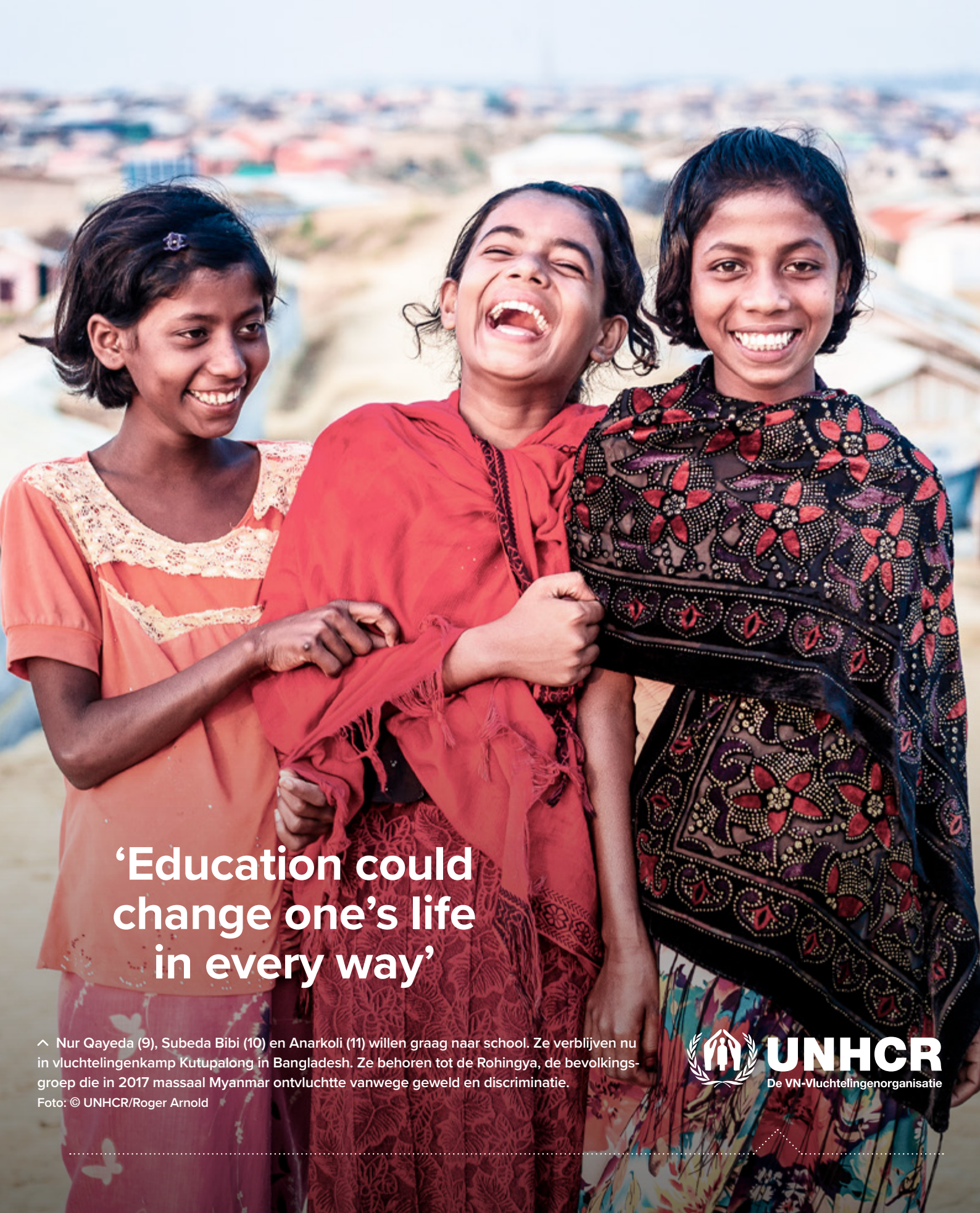
 UNHCR.Nederland

 unhcr_nederland

 @UNHCR_Nederland

 UNHCRNetherlands

**‘Education could
change one’s life
in every way’**

^ Nur Qayeda (9), Subeda Bibi (10) en Anarkoli (11) willen graag naar school. Ze verblijven nu in vluchtelingenkamp Kutupalong in Bangladesh. Ze behoren tot de Rohingya, de bevolkingsgroep die in 2017 massaal Myanmar ontvluchtte vanwege geweld en discriminatie.

Foto: © UNHCR/Roger Arnold

UNHCR

De VN-Vluchtelingenorganisatie